

Šarapatková, Žofie

Za Ludmilou Pacnerovou

Linguistica Brunensia. 2009, vol. 57, iss. 1-2, pp. 243-

ISBN 978-80-210-4891-1

ISSN 1803-7410 (print); ISSN 2336-4440 (online)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/115144>

Access Date: 29. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Nezbývá než s jistou dávkou nostalgie poděkovat prof. Jiráčkovi znovu za vše, čím svou dlouholetou činností přispěl k rozvoji oboru, a popřát mu do dalších let nekolisající zdraví, pohodu a zachování příslovečné čilosti.

Stanislav Žaža

Za Ludmilou Pacnerovou

Na začátku léta minulého roku, 24. června 2008, zemřela ve věku nedožitých 83 let PhDr. Ludmila Pacnerová, CSc. Celý její život byl naplněn prací se staroslověnskými a staročeskými památkami.

Narodila se v Třebíči 20. července 1925 a hned po studiích na filosofické fakultě Masarykovy university (obor slavistika a klasická filologie) se jako žákyně prof. Kurze podílela na přípravě excerpt pro akademický *Slovník jazyka staroslověnského*. Posléze se stala autorkou řady hesel tohoto velkého slovníku a trpělivou a pečlivou korektorkou obtížné sazby. Autorsky se účastnila i jednosvazkového díla *Старославянский словарь (по рукописям X–XI веков)*, který vyšel v Moskvě v roce 1994. Nezanedbatelný byl též její podíl na přípravě *Řecko-staroslověnského indexu*, jehož první sešit (Prolegomena) vyšel krátce po její smrti.

Vedle autorské účasti na velkých kolektivních dílech z oboru staroslověnské lexikografie věnovala celoživotní úsilí staročeským památkám z doby Karla IV. a Václava IV., které byly napsány v Emauzském klášteře charvátskou hranatou hlaholicí. Nejdříve zpracovala a vydala v přepisu do latinky staročeské zlomky bible, Comestora a Pasionálu – *Staročeské hlaholské zlomky* (Praha 1986). Uskutečnila tak edici, kterou zamýšlel prof. František Ryšánek. Završením jejího celoživotního úsilí o zpřístupnění staročeských hlaholských památek bylo kritické vydání druhého dílu *České bible hlaholské* (Praha 2000), opět v přepisu do latinky a posléze uspořádání a souborné vydání všech známých staročeských hlaholských zlomků Comestora – *Staročeský hlaholský Comestor* (Praha 2002); je to překlad latinského díla *Historia scholastica* Petra z Troyes, zvaného Comestor. Jak zjistila L. Pacnerová, hlaholské zlomky představují nejstarší staročeský překlad tohoto díla.

S Ludmilou Pacnerovou odešla nejen vynikající znalkyně staročeských hlaholských památek, ale i laskavá a vstřícná žena, žijící velice skromně, věnující do posledních dnů svého života všechn svůj čas a energii práci, bez níž nedokázala žít. Čest její památce.

Žofie Šarapatková

Werner Vycichl

(*20.1. 1909 Praha – †23.9. 1999 Ženeva)

Letos uplyne právě 100 let od narození a 10 let od úmrtí pozoruhodné osobnosti středoevropské orientalistiky, především egyptologie, semitistiky, afrikanistiky, ale též armenistiky. Werner Vycichl se narodil v Praze rodičům rakouského původu, ale jak prozrazuje příjmení, s českými kořeny, jichž si vždy byl vědom. Mládí prožil v Aspangu u Vídně, kde svá studia ukončil r. 1932 doktorátem, který získal obhajobou práce *Untersuchungen über die Hausa-Dialekt von Kano* v Ústavu egyptologie a afrikanistiky (částečně publikována 1934a). Vídeňská univerzita jej vyslala do Luxoru, aby popsal egyptské tradice (1934–38). Zde napsal studii (dosud nevydanou) *Geheimsprachen aus dem modernen Ägypten*. Spolu s Američanem W.H. Worrelem připravil k vydání unikátní záznam posledních reliktů živého koptského jazyka, který ještě v horním Egyptě zachytili (1942). Po návratu do Rakouska se vrátil na vídeňskou univerzitu, jeho práci zde však přerušila válka. R. 1947 se